

Abstrakt

Velká koalice, jež ve Spolkové republice Německo v letech 2005–2009 vládla, s sebou přinesla v rámci migrační politiky zejména změny v řízení a utváření integrace. V tomto kontextu se předložená bakalářská práce zabývá hlavními integračně-politickými koncepty, které tato vláda iniciovala v podobě Integrační vrcholné schůze (Integrationsgipfel), Německé islámské konference (Deutsche Islam Konferenz) a novelizace přistěhovaleckého zákona (Zuwanderungsgesetz). Jedná se o analýzu tří výše zmíněných projektů, a to na základě charakteristiky přístupu jednotlivých koaličních stran CDU/CSU a SPD k samotné integraci. Cílem práce je zodpovědět otázku, zda se v daném období upevnil deklarovaný konsensus z úvodu 21. století, že se Německo stalo přistěhovaleckou zemí. Autorka práce na základě analýzy primárních a sekundárních pramenů však dochází k závěru, že se Německo v důsledku cílené a konsekventní integrační politiky velké koalice stalo – v pravém slova smyslu – spíše integrační zemí.